

19-а НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРОЙЦІ

(Мк. 8, 34- 9,1)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа!

Дорогі брати і сестри!

Христос серед нас!

«Хто хоче йти за Мною, нехай зречеться себе, і візьме хрест свій, і за Мною йде» виразно дає зрозуміти що Він має на увазі. Ісус Христос навчає нас, що нам треба зречтись свого життя – тобто перекреслити все те, що ми самі собі створили, свої переконання відносно життя бо вони помилкові.

В сьогоднішньому своєму навчанні наш Спаситель двічі говорить про себе як Учителя і своє вчення: «ради Мене та Євангелії» і «Хто буде Мене та Моєї науки соромиться, того посоромиться і Син Божий» тільки що ми чули з читання Святого Євангеліє.

Ісус звертається до нас «Хто хоче...». Слово «хочу» ми використовуємо сотню разів за день, виражаючи цим, своє бажання або не бажання. Ми говоримо - я хочу бути добрим, Ми знаємо, що треба бути добрим, нас так змалку вчили і тому кажемо, що хочу, але чи це бажання можна назвати бажанням? Коли ми серйозно переглянемо сьогоднішнє запрошення Христа, то нам треба добре подумати аж тоді і вже не з голови, а з серця скажемо Христу, що ми хочемо.

Ісус Христос часто наголошує, що коли маєш правдиву віру то нехай буде тобі, як ти хочеш, ми хочемо нести свій хрест за вказівками Христа Спасителя і ми хочемо вірити в це.

Дорогі Брати і Сестри!

З ласки Божої, людина приходить у світ з дарами природи - як здоров`я, розум, воля та інше. Але віра це є та ласка Божа, яка дістається при Святому хрещенню. У Святого апостола Марка в 16-й главі, стих 16, записано: "Хто увірує й охреститься, спасений буде". Отож віра конче потрібна для нашого спасіння.

Правдою є, що сама віра не спасе людини, бо, крім віри, потрібно робити і добрі діла; але віра освячує ті діла, без віри вони не мали б вартости.

Отже, головним змістом Святого Письма є для утвердження нашої віри.

Перші люди згрішили, тому що втратили віру.

До пришествя Христа Спасителя основним завданням старозавітних патріархів, царів і пророків було збереження віри у пришествя Спасителя світу.

Народився Син Божий, і всі Його проповіді і вчинки були спрямовані на пробудження в людях віри. Христос навчав, творив чудеса, щоб люди повірили, що Він є Син Божий, Спаситель світу.

Коли Спаситель зціляв людей від хвороб, повертав зір сліпим, виганяв з людей бісів, воскрешав мертвих, Він завжди говорив: "Віра твоя спасла тебе".

Без віри людина не може жити на землі. Не випадково завжди говорили і в наш час продовжують говорити, що кожна людина повинна у щось вірити.

Вже в Старому Заповіті засвідчено, що вірою Святі, Богом вибрані люди творили великі діла.

Вірою приносив Авель в жертву Богові десяту частину всіх земних плодів; ця жертва була приємна Богові, бо дим з неї підносився до Неба.

Вірою Ной збудував корабель перед потопом і так врятував себе й свою родину.

Вірою зачала жінка Авраама, Сара, і породила Ісаака, хоч була вже дуже стара.

Вірою Мойсей вивів жидів з Єгипту, з дому неволі, втікаючи від фараона.

З вірою клали свої праведні голови перші християни під сокиру катів-мучителів. Всі мученики, всі Святі, всі угодники Божі - це люди, що вірою довершували великі діла.

З непохитною вірою в нашу Святу Українську Автокефальну Православну Церкву тисячі кращих дітей української нації поклали свої голови на жертівнику незалежності нашої Святої Церкви та нашої Батьківщини України.

Як написано в Посланні Св. Павла до єфесян, в главі 6, стих 16, віра перемагає диявола: "При кожній нагоді беріть із собою щит віри, котрим можете загасити всі вогнисті стріли лукавого".

Але, ворогом нашої віри є спокуса світу й диявола. На світі повно гріхів і повно спокус злого духа. Він намовляє, щоб людина йшла за втіхами світу й не дбала, що буде далі, коли ангел смерти прийде по її душу!

Віруюча людина мусить усвідомлювати, яке велике щастя бути в єднанні з Богом. Тож бережімо нашу прабатьківську віру в наших серцях, дорожимо нею й живімо в душевній задоволенні й у єднанні з Отцем, і Сином, і Святим Духом!

До Христа доторкаймося з вірою, як це зробила євангельська жінка-хананейка, і напевно відчуємо в серці ті самі слова, що вона почула з уст Ісуса: "Віра твоя спасла тебе - нехай буде тобі так, як ти хочеш".

А ми, дорогі брати і сестри, хочемо злагоди, любові і братолюб'я, бо ми - діти того самого розбитого і поневоленого ще так недавно народу, що тепер бореться за єдність Помісної Української Православної Церкви, за утвердження і розквітання державности українського народу!

Людина, яка відчула смак істинної віри, уже ніколи не буде бігати від однієї віри до іншої. "Хто скуштував солодкого, той не захоче гіркого". Це сказали послы св. князя Володимира після того, як побачили славу Божу в соборі святої Софії у Константинополі.

Дорогі браття і сестри!

Будемо триматися нашої прабатьківської православної віри, бо вона є віра апостольська, віра українських мучеників і святих землі української, наша правдива і незрадлива віра веде нас до блаженного життя.

Пам'ятаймо сьогоднішнє вчення Ісуса Христа, Він сказав: «Бо хто буде Мене та Моєї науки соромиться, того посоромиться і Син Божий».

Візьмімо хрест Христовий та прославляймо Господа нашого Ісуса Христа по всі дні нашого життя!

Амінь.

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа!

Христос серед нас!